

Tradicció La gran cita social del dia de Sant Jordi era l'esmorzar al Pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat. La trobada, que es paga amb diner públic, ha desaparegut per culpa de les retallades. En el seu lloc ha emergit el dinar a peu dret que el Grup 62 convoca i paga de la seva butxaca a la terrassa de l'Hotel Condes de Barcelona

El nou Pati dels Tarongers

Així com els dies que juga el Barça TMB posa autobusos especials per accedir al Camp Nou, l'Hotel Condes de Barcelona hauria d'instal·lar de cara al Sant Jordi que ve uns ascensors extres per accedir a la terrassa de l'edifici. Ahir, a les dues de la tarda, es formaven cues interminables per agafar l'únic ascensor en funcionament i pujar a la vuitena planta. Quan s'obrien les portes, escriptors, editors, polítics, periodistes i professionals d'aquest tipus de xefilis s'atapeïen a dins la cabina. Un parell de noies es miraven entre elles i feien cara de tenir ganes de quedar-se tancades allà dins amb el pintor Miquel Barceló. Un cop a dalt, t'adonaves de seguida que si el teu objectiu era dinar, aquell no era el teu lloc. Diu la teoria que com més gent, menys menges. Que com menys menges, més beus. I que com més beus, més parles. No sempre de llibres.

La política

El primer Sant Jordi de l'alcalde Xavier Trias

I llavors va arribar Xavier Trias, satisfet de viure el seu primer Sant Jordi com a alcalde de Barcelona. Se'n va anar a buscar un dels triomfadors del dia, Rafel Nadal, per dir-li que s'havia sentit molt identificat amb el seu llibre *Quan érem felços* perquè ell també ve d'una família de dotze germans. Trias és el segon; Nadal, el sisè. L'alcalde portava a la solapa de l'americana una rosa solidària dels Amics de la Gent Gran. Venia de casa de la Rosa, una de les milers de dones que viuen soles a Barcelona. Cada any per Sant Jordi li porta una rosa. I cada any ella li deia: "A veure quin dia me la porta com a alcalde". Doncs ja ha arribat el dia, Rosa.

Uns metres més enllà, Joan Rida parlava amb excel·legues seues de la política: "Ara que m'ho miro des de fora, em sap greu dir-ho, però hi veig molta mediocritat". I el periodista Manuel Cuyàs explicava que no hi haurà quart volum de les memòries de Jordi Pujol, però que sí que faran un altre llibre plegats abans no s'acabi el 2012: Cuyàs recopilarà tots els discursos de l'expresident que parlin de la relació Catalunya-Espanya. Pujol vol demostrar que abans d'independentista va ser president.

La corbata de la sort

01. L'alcalde Xavier Trias i el president de Focus, Daniel Martínez, amb Xavier Mallafre, el president del Gremi d'Editors, que es va posar una corbata de llibres. 02. Sebastià Alzamora amb Miquel de Palol i Valenti Puig. 03. Un dels guanyadors del dia, Rafel Nadal, amb el seu nét. 04. Empar Moliner. FRANCESC MELCION

El Barça

Preguntes al pare de Gerard Piqué

Un dels homes més buscats al dinar d'ahir era Joan Piqué, però no precisament per comentar detalls de la seva novel·la, *Dues vides*, sinó per saber interioritats del vestidor del Barça. "Què passa amb el teu fill?" és la pregunta que més vegades li van fer. I ell deia que no passava res, però feia cara de ve's a saber què passa. Quan el periodista Jordi Mercader, l'autor d'*Un blanc a la nació culer*, i el periquito Cristian Segura (*El cau del conill*) animaven sorneguerament els seus amics blaugranes, inquiets pel Barça-Chelsea. Ferran Torrent, vestit negre de cap a peus, demanava qui coneixia un lloc remot on no hagués de veure ni sentir el partit. "Demà aniré al quiosc i ja m'ho trobaré". I l'exjugador de bàsquet Ferran Martínez, autor de *Zen 305* i debutant en aquest dinar, intentava passar desapercbut amb els seus 212 centímetres de bonhomia.

'Ecos de societat'

La filla de Najat El Hachmi i el nét de Rafel Nadal

En l'apartat de presentacions en societat, es va comentar la presència de l'escriptora Najat El Hachmi —que aquest any no signava— amb la seva filla, Anaïs, de només dos mesos i mig. Això sí: El Hachmi va demanar que no li fessin fotos amb la nena. Al racó infantil també destacaven els dos néts de Rafel Nadal: el Jordi, un nen molt trempat de només dos anys, i el segon, que encara és a la panxa de la seva filla Sílvia.

També va cridar l'atenció la corbata estampada amb llibres que llueix Xavier Mallafre, director general del Grup 62 i president del Gremi d'Editors. La tenia guardada per quan les vendes baixessin. Ahir se la va posar per primer cop i li va portar sort. Tothom coincidia: estava sent un dels millors Sant Jordi dels últims anys. O gairebé tothom. L'escriptor Valenti Puig (*Barcelona cau*) estava astorat d'haver signat llibres entre un músic amb nom de primat i un exdelinqüent rehabilitat: Macaco i Dani el Rojo. La conversa va continuar fins que a Empar Moliner (*La col·laboradora*) li va entrar la gana. I la set. Camí del Dry Martini, que la tarda encara havia de ser molt llarga. Un mojito, sisplau.